

Nașterea Sfântului Proroc Ioan Botezătorul

Sfânta Vecernie (fără litie)

Luni seara, săptămâna a 3-a după Rusalii, 24 iunie 2025

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, Care pretutindenea ești și toate le plinești, Vistierul bunătaților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiești întru noi și ne curățești pe noi de toată întinăciunea și mântuiești, Bunule, sufletele noastre.

(Apoi, închinându-se de 3 ori)

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățești păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie Împărăția Ta, facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Doamne, miluiește. *(de 12 ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(Apoi, închinându-se de 3 ori)

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeuul nostru!

(Apoi, citește rar, cu glas lin)

Psalmul 103

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul! Doamne Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte! În strălucire și în mare podoabă Te-ai îmbrăcat, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină; Cel ce întinzi cerul ca un cort; Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui; Cel ce pui norii suirea Ta; Cel ce umbli peste aripile vânturilor; Cel ce faci pe Îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară

de foc; Cel ce ai întemeiat pământul pe temeliile lui și nu se va clătina în veacul veacului. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea Lui; peste munți vor sta ape. De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa. Se suie munți și se coboară văi, în locul în care le-ai întemeiat pe ele. Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece și nici nu se vor întoarce să acopere pământul. Cel ce trimiți izvoare în văi, prin mijlocul munților vor trece ape; adăpa-se-vor toate fiarele câmpului, asinii sălbatici setea își vor potoli. Peste acelea păsările cerului vor locui; din mijlocul stâncilor vor da glas. Cel ce adăpi munții din cele mai de deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul. Cel ce răsari iarbă dobitoacelor și verdeață spre trebuința oamenilor; ca să scoată pâine din pământ; și vinul veselește inima omului; ca să veselească fața cu untdelemn și pâinea inima omului o întărește. Sătura-se-vor copacii câmpului, cedrii Libanului pe care i-ai sădit; acolo păsările își vor face cuib. Locașul cocostârcului în chiparoși. Munții cei înalți adăpost cerbilor, stâncile scăpare iepurilor. Făcut-ai luna spre vremi, soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte, când vor ieși toate fiarele pădurii; puii leilor mugesc ca să apuce și să ceară de la Dumnezeu mâncarea lor. Răsărit-a soarele și s-au adunat și în culcușurile lor se vor culca. Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut! Umplutu-s-a pământul de zidirea Ta. Marea aceasta este întinsă și largă; acolo se găsesc târătoare, cărora nu este număr, vietăți mici și mari. Acolo corăbiile umblă; balaurul acesta pe care l-ai zidit, ca să se joace în ea. Toate către Tine așteaptă ca să le dai lor hrană la bună vreme. Dându-le Tu lor, vor aduna.

Deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de bunătăți, dar întorcându-Ți Tu fața Ta, se vor tulbura; lua-vei duhul lor și se vor sfârși și în țărână se vor întoarce. Trimite-vei duhul Tău și se vor zidi și vei înnoi fața pământului. Fie slava Domnului în veac! Veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale. Cel ce caută spre pământ și-l face pe el de se cutremură; Cel ce se atinge de munți și fumegă. Cânta-voi Domnului în viața mea, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi fi. Plăcute să-i fie Lui cuvintele mele, iar eu mă voi veseli de Domnul. Piară păcătoșii de pe pământ și cei fără de lege, ca să nu mai fie. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși:

Soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.
Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeu!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ectenia mare

(Cântăreții dau răspunsurile cântând împreună cu credincioșii și închinându-se după cuviință la fiecare cerere a ecteniei.)

Preotul: Cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (**N**), pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, *(aici se pomenește și Cărmuirea țării, după îndrumările Sfântului Sinod)*, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfânt locașul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru buna întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

(Aici pot fi adăugate și alte ectenii pentru felurite cereri.)

Preotul: Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul (*ecfonis*): Că Ție se cuvin toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

Fericit bărbatul, care n-a umblat în sfatul necredincioșilor și în calea păcătoșilor n-a stat și pe scaunul hulitorilor n-a șezut. Aliluia!

Că știe Domnul calea dreptilor, iar calea necredincioșilor va pieri. Aliluia!

Slujiți Domnului cu frică și vă bucurați de El cu cutremur. Aliluia!

Fericiți sunt toți cei ce nădăjduiesc în El. Aliluia!

Scoală, Doamne! Mântuiește-mă, Dumnezeuul meu. Aliluia!

A Domnului este mântuirea și peste poporul Tău binecuvântarea Ta. Aliluia!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Aliluia!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Aliluia!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule! (*de trei ori*)

Ectenia mică

Preotul: Iară și iară, cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă pe glasul al 4-lea (glasul primei Stihiri)*

Psalmul 140

(Primele doua stihuri se cântă pe larg, adică stihiraric.)

Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă; ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către Tine. Auzi-mă, Doamne!

Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele - jertfă de seară. Auzi-mă, Doamne!

(Stihurile următoare se cântă irmologic, adică mai repede.)

Pune, Doamne, strajă gurii mele și ușa de îngrădire împrejurul buzelor mele.

Să nu abați inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să-mi dezvinovățesc păcatele mele.

Cu oamenii cei ce fac fărădelege și nu mă voi însoți cu aleșii lor.

Certa-mă-va dreptul cu milă și mă va muștra; iar untdelemnul păcătoșilor să nu ungă capul meu.

Că încă și rugăciunea mea este împotriva vrerilor lor; prăbușească-se de pe stâncă judecătorii lor.

Auzi-se-vor graiurile mele, că s-au îndulcit. Ca o brazdă de pământ s-au rupt pe pământ, risipitu-s-au oasele lor lângă iad.

Căci către Tine, Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine am nădăjduit, să nu iei sufletul meu.

Păzește-mă de cursa pe care mi-au pus mie și de smintelile celor ce fac fărădelege.

Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii, ferit sunt eu, până ce voi trece.

Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea Lui voi spune.

Când lipsea dintru mine duhul meu, Tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta în care am umblat, ascuns-au cursă mie.

Luat-am seama de-a dreapta și am privit și nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine și nu este cel ce caută sufletul meu.

Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am: „Tu ești nădejdea mea, partea mea ești în pământul celor vii”.

Ia aminte la rugăciunea mea, că m-am smerit foarte.

Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai mult decât mine.

Stihirile *la „Doamne strigat-am...” , pe 8*

Stihiri din Minei, glasul al 4-lea, însuși glasul, alcătuire a lui Ioan Monahul

Stih: Dintru adâncuri am strigat către Tine: Doamne, Doamne, auzi glasul meu!
(Psalm 129: 1)

Dezlegat-a tăcerea lui Zaharia Ioan născându-se, că nu se cădea să tacă tatăl, venind glasul; ci precum limba ceea ce nu crezuse mai înainte o a legat, așa arătându-se a dat părintelui său dezlegare; căruia și bine s-a vestit și s-a născut glasul Cuvântului și Mergătorul înaintea Luminii, care se roagă pentru sufletele noastre.

Stih: Fie urechile Tale cu luare-aminte la glasul rugăciunii mele. *(Psalm 129: 2)*

Dezlegat-a tăcerea lui Zaharia Ioan născându-se, că nu se cădea să tacă tatăl, venind glasul; ci precum limba ceea ce nu crezuse mai înainte o a legat, așa arătându-se a dat părintelui său dezlegare; căruia și bine s-a vestit și s-a născut glasul Cuvântului și Mergătorul înaintea Luminii, care se roagă pentru sufletele noastre.

Stih: De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea. *(Psalm 129: 3-4)*

Astăzi glasul Cuvântului, glasul părintesc cel oprit pentru necredință îl dezleagă, și arată bună rodirea de fii ai Bisericii, dezlegând legătura nerodirii maicii sale; sfeșnicul Luminii înainte merge, raza Soarelui dreptății vestește venirea Lui, spre înnoirea tuturor, și mântuirea sufletelor noastre.

Alcătuire a lui Anatolie

Stih: Pentru numele Tău Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăjduit-a sufletul meu în Domnul. *(Psalm 129: 5-6)*

Cuvântul lui Dumnezeu vrând să se nască din Fecioară, îngerul din coapse sterpe a ieșit, cel mai mare între cei născuți din femei și cel mai presus de Proroci, că se cădea să fie preamărite începăturile dumnezeieștilor lucruri, nașterea afară de vârstă, și zămisirea fără de sămânță; Cel ce faci minuni spre izbăvirea noastră, slavă Ție!

Alcătuire a lui Andrei Criteanul

Stih: Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții, să nădăjduiască Israel spre Domnul. *(Psalm 129: 6)*

Arătat-s-a astăzi marele Înaintemergător din pântecel cel neroditor al Elisabetei ieșind, Prorocul cel mai mare decât toți Prorocii, căci altul nu este nici nu s-a ridicat; căci Înaintemergătorului, adică sfeșnicului, Lumina cea prealuminată a urmat, și Cuvântul, glasului, și Mirele, aducătorului de mireasă, cel ce a gătit popor ales, și mai înainte l-a curățit întru Duhul prin apă, odrasla lui Zaharia și creșterea cea preabună a pustiei, propovăduitorul pocăinței, curățirea greșelilor, care a binevestit celor din iad învierea morților, și se roagă pentru sufletele noastre.

Stih: Că la Domnul este milă și multă mântuire la El, și El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui. *(Psalm 129: 7-8)*

Proroc și Înaintemergător lui Hristos, din pântecel te-ai arătat Ioane Botezătorule, săltând și bucurându-te în pântecel maicii tale, văzând pe Împărăteasa venind la slujnică, pe ceea ce purta pe Cel fără de ani, pe Cel din Tată fără de mamă, și la tine cel ce ai răsărit din cea steapă și din bătrân, după făgăduințe. Pe Acela roagă-L să miluiască sufletele noastre.

Stih: Lăudați pe Domnul toate neamurile, lăudați-L pe El toate popoarele. *(Psalm 116: 1)*

O, preaslăvită minune! Cel ce n-a crezut cuvântului îngerului celui ce a zis că va zămisli Elisabeta și va naște fiu, grăind: Cum va naște ea, căci eu am îmbătrânit și măduarele ei s-au uscat? Acesta a fost osândit să tacă, pentru necredință, acela astăzi a văzut născut pe cel făgăduit, și de tăcere dezlegându-se, întru veselie a venit, strigând: Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israel, că a cercetat și a făcut mântuire popoului său, dând lumii mare milă.

Stih: Că s-a întărit mila Lui peste noi și adevărul Domnului rămâne în veac. *(Psalm 116: 2)*

Ioane prealăudate și al lumii Apostol, cel binevestit de Gavriil, și odrasla celei sterpe, și creșterea pustiei cea foarte bună, și adevărat prieten al Mirelui Hristos; pe Acela roagă-L să miluiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. *a Sf. Ioan, alcătuire a lui Vizantie, glasul al 6-lea*
Astăzi sfeșnicul luminii pregătește cale înaintea venirii Cuvântului lui Dumnezeu, ca o stea luminoasă; astăzi limba lui Zaharia, care se deprinsese cu tăcerea, s-a limpezit, îngerul poruncind, că se cădea așa tatălui să nu păzească tăcerea, când din pânțec sterp a ieșit glasul care avea să vestească mântuirea a toată lumea.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. *a Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 6-lea*
Elisabeta a zămislit pe Înaintemergătorul Domnului, iar Fecioara pe Domnul slavei; sărutatu-s-au amândouă maicile, și pruncul a săltat, căci în pânțec sluga a lăudat pe Stăpânul; minunându-se maica Înaintemergătorului a început a striga: De unde mie aceasta, ca să vină Maica Domnului meu la mine, ca să izbăvească pe poporul cel deznădăjduit, Cel ce are mare milă. *(se încheie melodios)*

Vohodul *(cu cădelnița)*

Preotul: Înțelepciune, drepti!

Strana: cântă

Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc Celui fără de moarte, a Celui Sfânt și Fericit, Iisus Hristos, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu. Vrednic ești în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce dai viață, pentru aceasta, lumea Te slăvește.

Prochimenul *(de Luni seara)*

Preotul: Să luăm aminte. Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Înțelepciune! Să luăm aminte!

Strana: *(cântă pe glasul al 4-lea, Psalm 4: 3, 1)*

Domnul mă va auzi când voi striga către Dânsul.

Stih: Când Te-am chemat, auzitu-m-ai, Dumnezeul dreptății mele.

Domnul mă va auzi când voi striga către Dânsul.

Domnul mă va auzi când voi striga către Dânsul.

Paremii *(din Minei 2012)*

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

De la Facere, citire!

(17: 15 ș.u.)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Zis-a Domnul Dumnezeu lui Avraam: «Pe Sarai, femeia ta, să nu o mai numești Sarai, ci Sarra să-i fie numele. Și o voi binecuvânta și-ți voi da din ea un fiu; o voi binecuvânta și va fi mamă de popoare și regi peste popoare se vor ridica dintr-însa». Avraam a căzut atunci cu fața la pământ și a râs, zicând în sine: „E cu putință oare să mai aibă fiu cel de o sută de ani? Și Sarra cea de nouăzeci de ani e cu putință oare să mai nască?” Apoi a mai zis Avraam către Domnul: „O, Doamne, măcar Ismael să trăiască înaintea Ta!” Iar Dumnezeu a răspuns lui Avraam: «Adevărat, însăși Sarra, femeia ta, îți va naște un fiu și-i vei pune numele Isaac și Eu voi încheia cu el legământul Meu, legământ veșnic: să-i fiu Dumnezeu lui și urmașilor lui». Avraam și Sarra însă erau bătrâni, înaintați în vârstă, și Sarra nu mai era în stare să zămislească. Și a râs Sarra în sine și și-a zis: „Să mai am eu oare această mângâiere acum, când am îmbătrânit și când e bătrân și stăpânul meu?” Atunci a zis Domnul către Avraam: «Pentru ce a râs Sarra în sine și a zis: „Oare cu adevărat voi naște, bătrână cum sunt?” Este oare ceva cu neputință la Dumnezeu? La anul pe vremea aceasta am să vin pe la tine și Sarra va avea un fiu.» Apoi a căutat Domnul spre Sarra, cum îi spusese, și i-a făcut Domnul Sarrei cum îi făgăduise. Și a zămislit Sarra și a născut lui Avraam un fiu la bătrânețe, la vremea arătată de Dumnezeu. Și a pus Avraam fiului său, pe care i-l născuse Sarra, numele Isaac. Și Avraam a tăiat împrejur pe Isaac, fiul său, în ziua a opta, precum îi poruncise Dumnezeu. Avraam însă era de o sută de ani, când i s-a născut Isaac, fiul său. Iar Sarra a zis: „Râs mi-a pricinuit mie Dumnezeu, că oricine va auzi aceasta, va râde!» Și apoi a adăugat: „Cine ar fi putut spune lui Avraam că Sarra va hrăni prunc la sânul său? Și totuși i-am născut fiu la bătrânețele sale!” Și crescând copilul, a fost înțărcat. Iar Avraam a făcut ospăț mare în ziua în care a fost înțărcat Isaac, fiul său. *(se încheie melodios)*

Paremia a doua

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

De la Judecători, citire!

(13: 2 ș.u.)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

În zilele acelea, fost-a un om din Tora, din seminția lui Dan, cu numele Manoe și femeia lui era stearpă și nu năștea. Odată însă s-a arătat îngerul Domnului femeii, și i-a zis: «Iată tu ești stearpă și nu naști; dar vei zămisli și vei naște fiu. Păzește-te dar, să nu bei vin, nici sicheră și nimic necurat să nu mănânci. Că iată ai să zămislești și ai să naști un fiu; și nu se va atinge briciul de capul lui, pentru că pruncul acesta va fi chiar din pântecul mamei sale nazireu al lui Dumnezeu». Și a venit femeia și a spus bărbatului său, zicând: „A venit la mine un om al lui Dumnezeu, a cărui înfățișare era ca înfățișarea unui înger al lui Dumnezeu, foarte luminos; nici eu nu l-am întrebat de unde este și nici el nu mi-a spus; dar mi-a zis: «Iată, ai să zămislești și ai să naști un fiu; așadar să nu bei vin și sicheră și să nu mănânci nimic necurat, căci copilul chiar din pântecul mamei și până la moarte va fi nazireu al lui Dumnezeu»”. Atunci Manoe s-a rugat Domnului și a zis: „Doamne, fă să vină iarăși pe la noi omul lui Dumnezeu pe care l-ai trimis Tu, și să ne învețe ce să facem cu copilul care se va naște!” Și a venit îngerul la Manoe, și i-a zis: «Să se păzească el de toate cele ce am spus eu femeii; să nu mănânce nimic din câte rodește vița de vie; să nu bea vin, nici sicheră și să nu mănânce nimic necurat și să păzească toate câte i-am poruncit ei». Și a zis Manoe către îngerul Domnului: „Cum îți este numele? Ca să te mărim când se va împlini cuvântul tău”. Zis-a îngerul către el: «La ce mă întrebi tu de numele meu? Că el este minunat». Și s-a făcut nevăzut îngerul Domnului de la fața lui Manoe și a femeii lui. *(se încheie melodios)*

Paremia a treia

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

Din Prorocia lui Isaia, citire!

(40: 1 ș.u.)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Acestea zice Domnul: «Mângâiați, mângâiați pe poporul Meu, zice Dumnezeul vostru. Dați curaj Ierusalimului și strigați-i că munca de rob a luat sfârșit, fărădelegea sa a fost ispășită și că a luat pedeapsă îndoită din mâna Domnului pentru păcatele sale. Un glas strigă: „În pustiu gătiți calea Domnului, drepte faceți în loc neumblat cărările Dumnezeului nostru”. Toată valea să se

umple și tot muntele și dealul să se plece; și vor fi cele strâmbe drepte, și cele colțuroase, căi netede. Și se va arăta slava Domnului și tot trupul o va vedea, căci gura Domnului a grăit. Suie-te în munte înalt, cel ce binevestești Sionului, ridică glasul tău cu putere, cel ce propovăduiești Ierusalimului, înalță glasul și nu te teme. Eu sunt Domnul Dumnezeu, eu voi auzi pe Dumnezeul lui Israel, și nu-i voi lăsa pe ei. Ci voi deschide din munți izvoare și prin mijlocul câmpiilor fântâni și voi preface pustiul în bălți, și pământul cel însetoșat în izvoare de ape. Veselească-se cerul deasupra, și norii să roueze dreptate, să răsară pământul și să încolțească, milă și dreptate să arate împreună. Glas de veselie spuneți, și faceți să se audă aceasta până la marginile pământului, ziceți: „Că a mântuit Domnul pe sluga Sa Iacov, și de vor însetoșa în pustie, scoate-va lor apă din piatră”. Veselește-te, cea stearpă, cea care nu naști, glăsuiește și strigă cea care nu aveai durere. Că mai mulți sunt fiii pustiei, decât ai celei ce are bărbat». *(se încheie melodios)*

Ectenia întreită (a cererii stăruitoare)

Preotul: Să zicem toți, din tot sufletul și din tot cugetul nostru, să zicem.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Doamne Atotstăpânitorule, Dumnezeuul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi-) Episcopul nostru (N)...

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni; pentru cărmuitorii țării noastre...

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru frații noștri, preoți, ieromonahi, ierodiaconi, diaconi, monahi și monahii și pentru toți cei întru Hristos frați ai noștri.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru fericirii și pururea pomenirii ctitori ai sfântului locașului acestuia și pentru toți cei mai dinainte adormiți părinți și frați ai noștri dreptmăritori creștini, care odihnesc aici și pretutindenea.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, enoriași, ctitori și binefăcători ai sfântului locașului acestuia.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

(Aici pot fi introduse ectenii speciale.)

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și întru tot cinstită biserica aceasta, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce stă înaintea, așteptând de la Tine mare și multă milă.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptmăritorii creștini.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

(Preotul zice Rugăciunea cererii stăruitoare: Doamne, Dumnezeul nostru...)

Preotul (ecfonisul): Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *(apoi îndată citește)*

Învrednicește-ne, Doamne, în seara aceasta, fără de păcat să ne păzim noi. Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit e numele Tău în veci. Amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădărdit întru Tine. Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Stăpâne, înțelepțește-mă cu îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Sfinte, luminează-mă cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție slavă se cuvine: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia cererilor

Preotul: Să plinim rugăciunea noastră cea de seară Domnului.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apară, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Seara toată desăvârșită, sfântă, în pace și fără de păcat de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor al sufletelor și al trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Cele bune și de folos sufletelor noastre și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Cealaltă vreme a vieții noastre, în pace și întru pocăință a o săvârșii, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără durere, neînfruntat, în pace și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Pe Preasfânta, curată, preabinecuvântată, slăvită Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Strana: (rar) Ție, Doamne. [Preotul zice **în taină** această rugăciune (a plecării capetelor): Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai plecat cerurile și Te-ai pogorât pentru mântuirea neamului omenesc, caută spre robii Tăi și spre moștenirea Ta; că Ție, Judecătorului celui înfricoșător și iubitor de oameni, și-au plecat robii Tăi capetele și și-au smerit grumajii lor, așteptând nu ajutorul cel de la oameni, ci nădăjduind mila Ta și cerând mântuirea Ta; pe care păzește-i în toată vremea, și în această seară și în noaptea ce vine, de tot vrăjmașul și de toată lucrarea potrivnică a diavolului, de cugete deșarte și relele aduceri aminte.]

Preotul: Fie stăpânirea Împărăției Tale binecuvântată și preaslăvită, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

STIHOAVNA

Stihurile, din Minei, glasul al 2-lea, însuși glasul

Pe prorocul cel din proroc, și odrasla celei sterpe, pe cel mai presus decât toți cei născuți din femei, pe locuitorul pustiei, pe Ioan slăvitul, cu psalmi și cu laude și cu cântări duhovnicești să-l lăudăm, strigând către dânsul: Botezătorule al Mântuitorului și Înaintemergătorule, ca cel ce ai îndrăznire întru cinstită nașterea ta, roagă pe Hristos să dăruiască pace lumii și sufletelor noastre mare milă.

Stih: Bine este cuvântat Domnul Dumnezeu lui Israel, că a cercetat și a făcut mântuire poporului Său.

Venit-a glasul Darului Cuvântului, propovăduitorul Soarelui, cel ce s-a născut astăzi din cea stearpă fără de rod, din făgăduință, Ioan Înaintemergătorul, bucurați-vă popoare. Venit-a să ne gătească nouă calea mântuirii, Căruia și săltând s-a închinat fiind în pântecele maicii sale, Mielului Celui ce a ridicat păcatul lumii și ne dă nouă mare milă.

Stih: Și tu, pruncule, Proroc al Celui Preaînalt te vei chema, că vei merge înaintea feței Domnului, să gătești calea Lui.

Cel ce din pântecele maicii sale s-a sfințit, și plinirea prorociei a luat, astăzi din cea stearpă se naște, venirea Domnului propovăduind luminat: Pocăiți-vă, că s-a apropiat Împărăția cerurilor.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. a Sf. Ioan, glasul al 8-lea, a Monahiei Casia

Glasul prorocului Isaia s-a împlinit astăzi, prin nașterea lui Ioan celui mai mare între Proroci, că a zis: Iată voi trimite pe îngerul Meu înaintea feței Tale, care va găti calea Ta înaintea Ta. Pentru că ostașul acesta al Împăratului ceresc

mai înainte mergând, cu adevărat drepte a făcut cărările Dumnezeului nostru, om adică după fire, și înger cu viața fiind; că iubind curăția în chip desăvârșit și înfrânarea a avut-o după fire, și a alergat spre cea peste fire, mai presus de fire nevoindu-se. Acestuia toți credincioșii cu fapte bune urmându-i, să ne rugăm, ca să se roage pentru noi, să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. *a Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 8-lea*

Vezi pe Elisabeta grăind către Fecioara Maria: Ce ai venit la mine, Maica Domnului meu? Tu porți pe Împăratul și eu pe ostașul; tu pe Dătătorul de lege, iar eu pe puitorul de lege; tu pe Cuvântul, și eu glasul cel ce a propovăduit Împărăția cerurilor.

Strana: (îndată zice sau cântă)

Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace. Că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor; lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău, Israel.

Și îndată zice (închinându-ne de trei ori):

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău. Vie Împărăția Ta. Facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri; și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția, și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Și îndată cântă

Troparul Nașterii Prorocului, glasul al 4-lea

Prorocule și Înaintemergătorule al venirii lui Hristos, după vrednicie a te lăuda pe tine nu ne pricepem noi, cei ce cu dragoste te cinstim; că nerodirea celei ce te-a născut și amuțirea părintelui tău s-au dezlegat, întru slăvită și cinstită nașterea ta, și întruparea Fiului lui Dumnezeu lumii se propovăduiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Născătoarei de Dumnezeu – al Învierii, glasul al 4-lea

Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat. Dumnezeu întrupându-Se întru unire neamestecată și Crucea de bunăvoie pentru noi primind; prin care, înviind pe cel întâi zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre. *(se încheie lung, melodios)*

Preotul: Înțelepciune.

Strana: Părinte binecuvântează.

Preotul: Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeuul nostru...

Strana: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a dreptslăvitorilor creștini și Sfântă Biserica Ta în veacul veacului.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Strana: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Slavă Ție, Hristoase, Dumnezeuul nostru, nădejdea noastră, Slavă Ție.

Strana: Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Întru numele Domnului, părinte, binecuvintează!

Preotul: Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale Sfinților, slăviților și întrutot lăudaților Apostoli, pentru rugăciunile Sfântului, Cinstului și Slăvitului Proroc Ioan, Înaintemergătorul și Botezătorul Domnului, ale Sfântului Mare Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava, ale Sfântului Ierarh Niceta, episcopul Remesianeii și ale celor împreună cu dâșii, a căror pomenire o săvârșim, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana, și pentru ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi ca un Bun și de oameni iubitor.

Strana: Amin.

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri ...

Strana: Amin.